

Erasmus tanulmányút beszámoló

2011/2012 tavaszi félév

JAMK University of Applied Sciences

Finnország – Jyväskylä

Ötvös Diána Petra

L7CD29

A 2011-2012-es év tavaszi félévét töltöttem Finnország Jyväskylä nevű városkájában. Az Óbudai Egyetem a JAMK University of Applied Sciences nevű intézménnyel áll kapcsolatban. Ezen belül, mint csomagolós Paper Machine Technology-t tanulhattam.

Előkészületek

Sokszor hangoztatja mindenki, de tényleg nagyon fontos, hogy időben elkezdjük a szervezkedést, tervezést, a papírok beszerzését, önéletrajzok megírását stb. Egy két nap alatt ezt nem lehet megcsinálni, és mindennek utána kell nézni, kiválasztani a megfelelő iskolát, szakot. Végül én sem tudtam sajnos csomagolós tárgyakat felvenni.

Az időjárás gondolom, senkinek nem okoz meglepetést, tény, hogy télen nagyon hideg van. Szerintem a cipő a legfontosabb, semmiképpen ne csússzon a talpa és legyen vízálló. Ezen kívül öltözzetek rétegesen, sapka, sál, kesztyű, néha több kesztyű elengedhetetlen a fagyhalál elkerüléséhez, de majd úgymint meglátjátok.

Utazás

Én még Malévval repültem, de mivel ez már nem aktuális azt ajánlom, válasszatok egy fapados járatot, ugyanis már vannak új lehetőségek is. Egy ilyenrel repültem én is haza, Tamperéből közvetlenül Budapestre a Ryanair-rel, de többen választották a Wizzair járatát, ami Turku és Budapest között közlekedik.

Finnországról és a finnekről

A legtöbb információ „leguglizható” és sokat olvashattok róla bárhol az interneten, ezért nem untatlak titeket ezzel. Viszont nagyon is érezhető az embereken is az a tény, hogy jóval kevesebben vannak, és nincs akkora zsúfoltság. Ugyanis Finnország kb. 5-ször nagyobb Magyarországnál, viszont feleakkora a népessége. Az is igaz, hogy minél északra megyünk, annál kevesebb emberrel találkozunk. A finnek elsősorban tényleg kicsit hidegnek tűnnek, viszont az nem igaz, hogy zárkóztak és visszahúzódnak. Inkább öntörvényűek, nem izgatja őket semmi, nem stresszelnek. Ha mackónadrágban akarnak iskolába menni, akkor senki nem szólja meg őket, sőt ez elég gyakori viselet akárhová mennek, nem is beszélve a sínadrágról és az iskolai overállról. Ez utóbbi minden szaknak más színű és általában rendezvényeken és bulikon hordják előszeretettel. Mindenféle matrica és felvarró van rajta, amit gyűjtögetnek. A finnek amúgy nagyon segítőkészek, nyitottak más kultúrák iránt, érdeklődők és sokkal kedvesebbek, ha tudnak a finn-magyar rokonságról. Nagyon udvariasok is, főleg ha nem részegek. A téli hónapokban jobban megfigyelhető ez a jelenség, amikor már délután 3-kor lemegy a nap. Néha 6-ig is bent kellett maradnom a suliban, és a hazafelé tartó busz már tömve volt ittas helyiekkel. Ilyenkor könnyebben szóba lehet velük elegyedni, de inkább ne tegyük, mert lehet, hogy kiabálás lesz a vége, és felszólítanak, hogy menjen mindenki haza, a saját országába.

A finnek nagyon egészség centrikusak, nagyon sokat sportolnak. Reggelente nagyon sok idős embert látni „nordic walkingolni”, biciklizni. A családok hétfégi programja is általában valami sport, síelni mennek, vagy csak leugranak az egyik tóhoz a kiépített korcsolyapályára. Ugyanis minden nagyobb tavon kialakítanak egy pályát, amin aztán lehet korizni, sífutni, vagy sítalpon rollerezni.

A város – Jyväskylä

Jyväskylä Finnország 7. legnagyobb városa. Egyetemi központ, nagyon sok a külföldi, és léptenyomon diákokba lehet botlani. Néha pedig magyarokba is. Én teljesen egyedül mentem, nem tudtam más magyar diákról, ennek ellenére 3 magyar lánnyal jártam túrázni, és kiderült, hogy a szomszéd épületben egy magyar család is él.

A finnek nagyon természetközpontúak, nem csoda hogy mindenhol erdők, tavak vannak. Sok családnak van háza egy-egy tó partján annak ellenére, hogy a közelben semmi nincs csak fák. Furcsa látvány ez egy városi lánynak. A mi épületünk is egy tó partján volt, erdővel körülvéve, mókusok ugráltak az erkélyeken.

Szállás

Időben el kell kezdeni lakáskeresést is. A KOAS honlapján kell regisztrálni, és az igényeinkhez mérten fognak ajánlani szállást. Úgynevezett diákfalvakban vannak a lehetőségek, ezek Myllyjärvi és Roninmäki, ahol szinte csak cserediákok élnek és sokkal olcsóbb megoldás is, mint a belvárosi apartmanok.

A lakások jól felszereltek, 2 vagy 3 szobásak. Egy nagyobb konyha, fürdőszoba tartozik hozzájuk. A szoba elég tágas, bőven van hely akár egy pizsamaparthoz is. Minden egyes épületben van szauna is, havonta megkapjuk emailben a beosztást, melyiket mikor lehet használni.

Én igényeltem egy bizonyos survival kit-et, amiben ágynemű, tányér, bögre, evőeszköz és törölköző is van, mivel ezeket már nem tudtam volna magammal vinni. 75 €-ba kerül, de ha kifogástalan állapotban viszed vissza JAMKO kártyával 30 €-t visszaadnak. Persze van más lehetőség is, a városban van jónéhány second hand shop, azaz flea market. Finnországban nagyon sokan járnak ilyen helyekre kincset keresni, hiszen nem csak ruházat van, hanem minden más is. Valamint a másik egyetem minden hónapban szervez egy bolhapiacot, ahova szintén érdemes ellátogatni. Ami viszont nekem is csak később jutott tudomásomra ingyen-boltok is vannak, ahova az emberek csak beviszik a holmijaikat, mások pedig ingyen hazavihetik. Csak egyről tudok, az Kortepohjában van, de érdemes mindenhol felfedezni a környéket.

A város összes használt boltja itt látható: <http://www.kirpputorihaku.com/kirpputori/jyvaskyla>

Az egyetem

Én a Rajakatu-n lévő épületbe jártam minden nap, nagyon szép iskola, bár kész labirintus. Az elején sokszor eltévedtem, de a szembe jövők mindig eligazítottak. Az órákon, amiket látogattam rajtam kívül csak 4 cserediák volt és mivel főleg gépészeti tárgyakat tanultunk az osztály 90 %-a fiú volt. Ez nem okozott problémát, idővel szót értettem mindenkivel, főleg, hogy a finnek tényleg mindenkit egyenlőként kezelnek. Olyannyira, hogy az ajtón sem engednek előre valakit, csak azért, mert nőnemű, de ugyanez vonatkozik arra, ha valakinek pirszingje van vagy raszta haja. Ők már rég túlléptek ezeken a külsőségeken alapuló előítéleteken és megkülönböztetésen.

Oktatás

Kicsit más a rendszer, mint itthon. Az órákat nem kötelező látogatni, ha valaki úgy is le tud vizsgázni, vagy dolgozik iskola mellett. Az órák anyaga mindig fel van töltve egy saját felhasználói felületre, ezt vissza is kérdezik, de se többet, se kevesebbet. Én 5 tárgyat vettem fel, ezek a következők:

- Usability and Ergonomics: Ebből a tárgyból volt előadás és gyakorlat is. A vizsgán csak az előadás anyagát kérték számon. A gyakorlati órákon pedig feladatokat kaptunk, és prezentációkat kellett tartanunk természetesen csoportban, hiszen itt minden feladatot csapatban végeznek.
- Mechanical Engineering Project: A félévi feladat egy projectmunka volt. Csoportban kellett a legapróbb alkatrészig megtervezni egy konvejtort, majd prezentálni.
- Product Development Design: Egy szabadon választott termék továbbfejlesztése volt a feladat. Én 3 finn lánnyal dolgoztam együtt, minden héten találkoztunk és dolgoztunk a projekten, majd megbeszélte időpontokban konzultáltunk a professzorokkal. A végén természetesen prezentáció következett.
- Machine Component Design: Ez főleg gyakorlati óra volt, konkrét példákat oldottunk meg, sokat kellett számolni. Majd minden témakör után egy feladatsort kellett megoldani. A vizsga hasonló számolásokból állt.
- Finnish for Exchange Students: Természetesen finn nyelvet is tanultam. Sajnos nem olyan intenzitással, ahogy szerettem volna, hiszen sok nemzet képviselője volt jelen az órákon, és nekik valamivel nehezebben ment a dolog. Itt is volt csoportmunka, egy Finnországgal kapcsolatos témából kellett előadást tartani és a kurzus itt is írásbeli vizsgával zárult, ami komolytalanul könnyű volt.

Közlekedés

A legkönnyebb megoldás a busz, viszont sajnos a legdrágább is. Egy havi diákbérlet ára 50 €.

Buszmenetrendek és információk itt: <http://www.matkahuolto.fi/fi/index.html>

Januárban és februárban kénytelen voltam igénybe venni, de március elején beruháztam egy biciklire. A városban van néhány használt biciklis bolt, ami egyben szerviz is, de nagyon meg kell nézni, mit vásárolunk, mert nekem is voltak kellemetlen perceim. Az egyik ilyen meglepetés egy reggel ért, amikor is teljesen lapos volt a kerekem. Később kiderült, hogy el volt törve a szelep, de nem vagyok egy nagy bicikliguru, úgyhogy fogalmam sem volt róla. Amikor a szupermarket előtt próbáltam felpumpálni, egy úr kelt a segítségemre, és kérés nélkül eligazított. Megmutatta a boltban, hogy hol tudok új szelepet venni, majd visszajött velem és megszerelte a kereket. Náluk ez teljesen természetes, ha valaki segítségre szorul. A hazajövetelem előtt 2 héttel pedig eltört a kereket tartó hátsó tengely.

Egy bicikli ára használtan 60-80 €, és az afrikaiak, akiktől én is vettem 20 €-ért vásárolják vissza. Ha bírjátok a hideget jobban megéri, mint a buszbérlet, és mint kiderült, márciusban és áprilisban is van még hóvihar, úgyhogy teljesen mindegy. Roninmäkiből 25 perc alatt lehet elérni az egyetemhez, busszal 20-30 perc. De csak akkor, ha nem késik, és ez hóvihar, jeges út és rossz idő esetén elég gyakori jelenség.

Túlélés

Nagyon jól ki kell számolni a dolgokat, mert tényleg minden nagyon drága. Mondjuk a hazai árak lassan közelítenek a finnekhez, így találni olyan dolgokat is, amik olcsóbbak. A lakástól nem messze van néhány szupermarket és egy Lidl is. Ez utóbbiban találni pénztárcabarát termékeket, főleg a fagyasztott dolgok olcsóbbak. Csak néhány alapvető példa:

Ha viszonylag olcsó lakásba kerültek az havi 250 €, szóval az ösztöndíj is elég lehet annak, aki másra nem akar költeni. Azért egy-két buli, vagy főzős est megdobja a költségvetést. Főleg ez volt népszerű, néhányan összejöttek valamelyikünk lakásán és mindig más főzött, így megkóstolhattunk nagyon sokféle nemzeti ételt.

Az első napon kapott Kela kártyával bármelyik egyetemi épületben tudtok ebédelni, általában 2,7 vagy 2,6 euróért és ez egész Finnországon belül érvényes. Az alábbi linken meg is tudjátok nézni előre mi lesz a menü:

<http://www.sonaatti.fi/en/>

Mindenképpen látogassatok el a Panda csokigyárba, valamint a város többi érdekes helyére. Ezeket itt találjátok:

<http://www3.jkl.fi/info/matkailu/eng.php?target=kohteet&theme=26:84:85>

Végezetül: mindenkinek ajánlom ezt a lehetőséget, ne féljete belevágni, mert életre szóló élmény. A világ minden tájáról fogtok barátokat szerezni, és kipróbálhatjátok milyen teljesen önállónak lenni. Először kicsit ijesztő beleszökkenni egy új ország új környezetébe teljesen egyedül, de ezzel az összes cserediák így van. Mindenkinek sok sikert kívánok a jelentkezéshez!

